★ పెద్ద ప్రాణం ★

బుద్ధవరపు రామకృష్ణ

వెంకట్రామయ్యగారు యింట్లోంచి బయటకు బయటనుండి యింట్లోకి [illegible] పిల్లలా తిరుగుతున్నారు. మధ్య మధ్య ఆగి బుర్రగోక్కోడం, నోట్లో [illegible] ఏదో అనుకోవడం. ఆయన [illegible] జీవితములోను యిటువంటి [illegible] ఎదుర్కోలేదు. అనుకోకుండా [illegible] వెళ్ళిపోయిందంటే ఆయనకు [illegible] కాయకొట్టినట్టయింది. [illegible] బ్రతికుండగానే ఆ యింట్లో [illegible] సంఘటన జరుగుతుందని ఆయన [illegible].

[illegible]

...లేదు కదా అని కళ్లనీళ్లు టపటపరాలా తప్పచెప్పడం.

చిన్నకోడలు రత్నాన్ని కాపురానికి తీసుకొనివచ్చి యిక తన బాధ తీరిపోయిందని, కొడుకులు కోడళ్లు చిలకా గోరువంకల్లా కాపురాలు చేసుకొంటూంటే మనుమలు, కృష్ణా, రామా, అనుకొంటూ తన మిగిలిన జీవితాన్ని గడుపుకుందామని ఆశించిన వెంకట్రామయ్యగారికి యీ నాటి సంఘటన గొడ్డలిపెట్టై నిలువునా కూలిపోయారు.

రత్నం కాపురానికి వచ్చిన ఆర్నెల్ల వరకు బాగానే ఉన్నా, ఆ తరువాత కలతలు [illegible] మొదట ఆ విషయాలు వెంకట్రామయ్యగారి చెవిదాకా రాలేదు. [illegible]

[illegible]

ఒక్కలాగే జరుగుతుందా. అమ్మకూ ఒక సలుసంటూ కలిగేసరికి, తనకోసం కాక పోయినా పిల్లకైనా ఏదో ఒకటి అడగవలసి వచ్చేది. అప్పటికీ ఏ పాలడబ్బా కావలసినా ఏమి కావలసినా మరిదినో, యిద్దరు బావగారు వాళ్లనో బ్రతిమలాడి తెప్పించుకొనేది తన తల్లిదండ్రులు యిచ్చిన డబ్బుతోనే. కాని తల్లిదండ్రులు ఎంత భాగ్యవంతులయితే మాత్రం ఎన్నాళ్లిస్తారు డబ్బు?

ఆఖరికి తెగించి అడిగేసింది ఒకనాడు — "ఎన్నాళ్లిలాగ మీ టిఫిన్లూ, మీ పోషణా [illegible] పిల్ల దానికో పాలడబ్బా తెమ్మంటున్నా" అని, అన్నం వడ్డిస్తూ.

అనుకోకుండా [illegible]

[illegible]

"[illegible] వాళ్ళిచ్చిన డబ్బుంటేది [illegible]"

[illegible]

"ఏమయ్యా అబ్బాయి [illegible]"

[illegible]

"ఏమి [illegible]"

[illegible]

యిలా మారిపోవడం చూచి ఆమె మనస్సులో కించపడింది. అయినా మొదట్లో ఉన్న సరదాలు ముచ్చటలు ఎల్లకాలం ఉండమంటే ఎలా ఉంటాయి, అని సరిపెట్టుకుంది కాంతం.

మళ్ళీ కొన్నాళ్ళవరకూ ఏ గొడవా రాలేదు. కాని యిదివరకులా చనువుగా మసల్లేకపోయారా భార్యాభర్తలు. ముభావంగా ఎవళ్ల విధులు వాళ్లు నిర్వర్తించుకు పోతున్నారు. మధ్యమధ్య అతి దేదో మాట అంటూ ఉండడమూ, దాని కామె బాధపడుతూ ఉండడమూ పరిపాటయి క్రమక్రమంగా బాధపడటం కూడా మానేసింది. రానురాను సున్నితమైన వారి మనస్సులు మొద్దుబారిపోయాయి. ఒకర్నొకరు మాటా మాటా అనుకోవడం పరిపాటయిపోయింది.

ఒకరోజున "చిన్నవాడైతేనేం చేసుకున్న దాని అదృష్టం. తెమ్మనగానే పౌడరు డబ్బా, సెంటుబుడ్డీ తెచ్చియిచ్చాడు. మనకా ముద్దూ ముచ్చటలు ఎప్పుడైనా ఉంటేనా, దేనికైనా పెట్టిపుట్టాలి" అని గొణుక్కుంటోంది భర్త వినేటట్టు.

"వాళ్లిద్దరూ నాలుగు కాలాలపాటు చల్లగా కాపురం చేసుకోవడం యిష్టం లేదా. ఎందుకలా కళ్లల్లో నిప్పులు పోసుకుంటావు. అయినా సిగ్గుండక్కర్లే అటువంటివన్నీ అడగడానికి యిన్నేళ్లై కాపురానికొచ్చి" అన్నాడు రామారావు.

ఏదో మాటవరస కన్నదానికి భర్తవద్ద నుండి యిటువంటి మాట వస్తుందని ఆమె ఎన్నడూ అనుకోలేదు. పౌరుషం పట్టలేక "వాళ్లిలా ఉన్నారనికాదు. మనకు లేదే అని విసుపు." అనేసింది.

"అవును విసుపు ముఖాని కప్పుడూ విసుపే" అని బయటికి వెళ్లిపోయాడు రామారావు.

క్రమేణ ఒకర్నొకరు మాటామాటా అనుకోడం, విసుపులు, కీచులాటలు వెంకట్రామయ్యగారి చెవుల్లో పడటం, ఆయన గదమాయించడము కూడా జరిగేది.

కాని ఆరోజు జరిగిన చిన్న సంఘటన ఆ యింట్లో యింతటి పరిణామాన్ని తీసుకొస్తుందని ఎవ్వరూ అనుకోలేదు.

మోహనరావు తనకొడుక్కి మూడు చక్రాల సైకిల్ కొనుక్కొచ్చాడు. అలాంటిది తనకూ కావలని మారాము చేస్తోంది రామారావు కూతురు. రామారావు వీధి గదిలో కూర్చుని ఆఫీసుపని చూసుకుంటున్నాడు.

"ఎందుకే విసుపు. అది వాళ్లనాన్న తెచ్చాడు. నీకూ కావలసైతే మీ నాన్న నడుగు నన్ను వేధిస్తే ఏంలాభం" అని విసుక్కుంది కాంతం.

పిల్ల తిన్నగా సైకిలుతో ఆడుకొంటున్న పిల్లాడి దగ్గరికెళ్లి లాక్కోబోయింది సైకిల్ని. వాడు విసుస్తూ మళ్ళా లాక్కుం

"దూరాన నారాజు—"

—పి. గజపతిరావు, (శ్రీకాకుళం)

★ పెద్దప్రాణం ★

టున్నాడు. ఇద్దరు జుట్టూ, జుట్టూ పట్టుకొని ఏడుస్తున్నారు. కొంచెంసేపు యిది చూచి నవ్వుకున్నా పరిస్థితి విషమిస్తోందని మోహనరావు విడదీస్తున్నాడు మంచి మాటలతో.

"వెధవ సైకిల్ తెచ్చి హాయిగా ఉన్న యింట్లో గోల తెచ్చిపెట్టారం"ది తోటి కోడలు రత్నం నవ్వుతూ.

కాంతం ఉడుకు మోత్తనం పట్టలేక పోయింది. "గోలకాకపోతే మరేమిటమ్మా. దీనితో పడవలసి వస్తోంది అష్టమైనమాటలూను. దానసైనా వచ్చిందికాదు దురదృష్టపు పీనుగు" అని కూతురు వీపుమీద వాలుగు బాదింది.

"ఏదో మాటవరసకంటే అలా బాదేస్తావేమిటక్కా" అంది రత్నం పిల్లను ఊరుకోపెడుతూ.

అంతసేపు ఆఫీసుపని చేసుకుంటున్న రామారావు కోపం పట్టలేకపోయాడు. చర చర లోపలికెళ్లి కాంతాన్ని చెళ్లున లెంపకాయకొట్టి బయటకు పోతున్నాడు.

అంతా చూస్తున్న వెంకట్రామయ్యగారు ఏమీ అనలేకపోయారు. ఎవర్నంటే ఎవరికి కోపమొస్తుందో; తన కిద్దరూ కొడుకులే, ఇద్దరూ సమానులే. కాని పెద్దకొడుకు కోడలిమీద చెయ్యి చేసుకునేసరికి ఆయన పెద్దతనము ఉండబట్టలేకపోయింది. అది ఆయన కెంతో అవమానంగా తోచింది. "అప్రయోజకుడా ఆడదానిమీద చెయ్యి చేసుకుంటావుట్రా. ముందు వెనుక లాలోచించక్కర్లే. ఏదో చిన్నపిల్లలకయ్యానికి" అన్నాడు.

"నువ్వూరుకోవయ్యా ఏదో ముసలాడివి. కృష్ణా రామా అనుకోక నీకెందుకీ గొడవ" అని విసుక్కుని బయటకుపోయాడు రామారావు. ఎప్పుడూ మాట కెదురాడని పెద్ద కొడుకు తన్నిలా ఛీత్కరించి మాట్లాడేసరికి ఆయన అభిమానపడ్డాడు. పెంచి పెద్ద చేసే వరకేకాని తరువాత వాళ్లదే కాబోలు పైచెయ్యి అని మాట్లాడకుండా కూర్చున్నారు.

రామారావు కోపంలో ఏదో అనేశాడే కాని తరువాత తండ్రిని అన్న మాటలు తనకే వింతగా తోచాయి. విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి, పెంచి పెద్దచేసిన తండ్రికి యిదేనా తను చెయ్యవలసిన మర్యాద? వెళ్లి క్షమాపణ చెప్పుకుందా మనుకున్నాడు. కాని అభిమానం అడ్డొచ్చింది. ఏదీ తోచక పార్కులో ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

అనుకోకుండా జరిగిన సంఘటనకు చిన్నకోడలు రత్నం రూంలో కలవల పడింది. "ఎందుకు తెచ్చారండీ ఆ వెధవ సైకిల్. పచ్చని సంసారములో పగలు బయలుదేరాయి" అంది భర్త మోహన్‌తో.

"నేనుమటుకనుకున్నానా యిలా జరుగుతుందని. అయినా అన్నయ్య అంత తొందరపడతాడని అనుకోలేదు."

"ఆవిడ డసలే అభిమానంగల మనిషి. మాట పడదు అని" రత్నం అంటూండగానే కాంతం కట్టుగుడ్డలతో పిల్లనెత్తుకొని బయటకు పోతోంది.

"అదేమిటే కాంతం అలా వెళ్లిపోతున్నావు. ఎక్కడికి?" అని వెంకట్రామయ్యగారంటూండేసరికి మోహనరావు, రత్నం బయటకొచ్చారు.

"అదేమిటో చూడరా బాబు. దాని కసలే పౌరుషం. కోపములో ఏమిచేసినా చేస్తుంది" అని మోహనరావుని తొందర పెట్టి పంపి కుర్చీలో కూలబడిపోయాడు వెంకట్రామయ్యగారు గుండె పట్టుకొని.

"అదేమిటి మామయ్య అలా ఉన్నారు" అంది కంగారుగా రత్నం.

"ఏమీ లేదమ్మా. గుండెల్లో దడ మంచి నీళ్లియ్యి" అన్నారు కళ్లుమూసుకొని.

రత్నం తెచ్చియిచ్చిన మంచినీళ్లు రెండుగుక్కలు తాగి "ఇలాంటివన్నీ చూడటానికే కాబోలు బ్రతికున్నదింకాను. అదృష్టవంతురాలు. ఏ పుణ్యము చేసుకుందో పోయింది ఇవన్నీ చూడకుండా"అని ఒక నిట్టూర్పు విడిచారు.

"మీ రలా కించపడి అధైర్యపడకండి మామగారు. అన్నీ తెలుసున్నవారు మీరే అలా అనుకుంటే ఎలా చెప్పండి? ఏదో ఉద్రేకంలో అనుకొన్న మాటలు ఎల్లకాలము ఉంటాయా. పరిస్థితులన్నీ చక్కపడతాయి. మీ రనవసరంగా గాబరాపడి ఆందోళన పడకండి."

"నువ్వలా అనుకుంటావు కానీ అమ్మా చిన్నతనంచేతనే విరిగిన మనస్సులు అతకడం కష్టం. మాటామాటా వచ్చిన కుటుంబంలో శాంతి నిలవడం కష్టమమ్మా. ఊహూ. ఏమనుకొంటే ఏమిలాభం. అన్నిటికీ వాడే ఉన్నాడు పైన."

మామగారి మనస్సు బాగా విరిగిపోయిందని బాధపడింది రత్నం. అనవసరంగా మాట్లాడి ఆయన మనస్సు యింకా కష్టపెట్టడ మిష్టంలేక మాట్లాడకుండా ఉపచర్యలు చేస్తూ అలా ప్రక్కనే కూర్చుంది.

ఇంతలో మోహన్ తొందరగా వచ్చి "ఎంత చెప్పినా వినకుండా వాళ్ళ ఊరెళ్ళిపోయింది వదిన టిక్కట్టు కొనుక్కుని" అన్నాడు.

"వెడుతూ ఉంటే చూస్తూ ఊరుకున్నారా" అంది రత్నం.

"ఎందు కూరుకున్నాను. రైలు కదిలే వరకూ చెప్పిచూచాను. వింటేనా? నీకు తెలీదు మోహన్. వెళ్లనియ్యి. నన్ను బలవంతం చేయకు" అని ఒకటే పట్టు.

వెంకట్రామయ్యగారు ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి ఊరుకొన్నారు.

"మామగారి ఒంట్లో గాబరాగా ఉంది.

క్షీరబల
(1101 మార్లు ఆవర్తితము చేయబడినది)
ప్రఖ్యాతమైన యీమలబార్ ఔషధము అన్నిరకముల పక్షవాతము, కీళ్ల వాతములకు, యింకా యిటువంటి రకముల వ్యాధులకు ఉత్తమ చికిత్స. ఈ వ్యాధుల కిది సాటిలేనిది.
జబ్బుయొక్క లక్షణముల బట్టి. దీనిని కడుపులోకి, పైపూతకు కూడా వాడవచ్చును. నస్యముగా గూడా ఉపయోగింపవచ్చును.
ఆయుర్వేదాచార్య ఎస్. మాధవ మేనన్, A.M.A.C's
మలబార్ ఆయుర్వేదిక్ స్టోర్సు
107-108, బ్రాడ్వే
మదరాసు-1
సలహాలనిచ్చు వైద్యులు : డాక్టర్ ఎస్. కంతున్ని మేనన్. L. I. M.

మునురు మబ్బులు

ఫోటో: బి. రంగనాథన్.

వెళ్ళి మీ అన్నగారెక్కడున్నారో చూచిరండి" అంది రత్నం.

మోహనరావు ఊరంతా గాలించి చివరికి పార్కులో కలుసుకున్నాడు. సంపెంగ చెట్టుక్రింద తలవంచుకు కూర్చుని ఆలోచిస్తున్న అన్నగారిని. వెళ్ళి మాట్లాడకుండా ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు.

"ఏమిరా తమ్ముడూ నాన్న మనస్సు కష్టపెట్టుకున్నారా నే నన్న మాటలకి. కోపంలో వళ్ళు తెలీకుండా అనేశా."

"దానికేంలే అన్నయ్యా. అసలు పడిన సంగతాలోచించు. కట్టుగుడ్డలతో వెళ్ళిపోయింది."

"ఆ! వెళ్ళిపోయిందా!" అని తెల్లబోయాడు రామారావు. మళ్ళీ "పోతే పోయిందిలే" అని తేరుకున్నాడు.

తరువాత కొద్దిసేపు ఎవరూ మాట్లాడలేదు. రామారావే కొద్దిసేపాగి "చిన్నప్పుడెంత యిదిగా ఉండేవాళ్ళం. భార్యలొస్తే యింతే కాబోలు. పెద్దవాళ్ళూరికే చెబుతారా."

"ఇప్పుడేమి లోటొచ్చిందన్నయ్యా మనకు? లే. నాన్నగారూరికే యిదౌతున్నారు. ముసలికాలంలో ఆయన మనస్సు కష్టపెట్టడం మనకు భావ్యం కాదు."

ఆ సంగతి నాకు తెలీదురా తమ్ముడూ. ఆయన ఎదుటపడటానికి ముఖం చెల్లటం లేదురా!"

"అలా అనుకుంటే ఎలా అన్నయ్యా కోపంలో పదిమాటలనుకుంటాము. వాటన్నిటినీ పట్టించుకుంటే ఎలాగ? లే!" అన్నాడు మోహనరావు. అన్నదమ్ములిద్దరూ యింటిముఖం పట్టారు.

"నేను బ్రతికుండగా మాత్రం యీ యింట్లో యిటువంటి పని జరగడానికి వీల్లేదు. ఫలానా వెంకట్రామయ్యగారి కోడలు పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయిందంటే నలుగురిలో ఎంత తలవంపు నాకు. వెళ్ళి కాంతాన్ని తీసుకురండి ఏదో విధంగా నచ్చచెప్పి" అన్నారు వెంకట్రామయ్యగారు.

"మనతో చెప్పేవెళ్ళిందా మనం పిల్చుకు రావటానికి? దానిష్టమొచ్చినప్పుడే రానియ్యి. నువ్వెందుకు నాన్నా అలా యిదౌతావు?" అన్నాడు రామారావు పౌరుషంగా.

"నువ్వు కోపంతో అలా అంటావుగాని నీకేమి తెలుస్తుందిరా చిన్నవాడివి? ఇంట్లో పెదవాడుండగా యిలా చేయించాడంటే నలుగుర్లో ఎంత చిన్నతనంరా బాబు నాకు"

తరువాత అందరు ఆలోచించి మోహనరావుని పంపటానికి నిశ్చయించుకొన్నారు వదినగార్ని తీసుకురావడానికి.

"మీ రథతే దుడుకురకం. కోపంలో ఒకవేళ అక్కయ్య ఏమన్నా అంటే పట్టించుకోక శాంతంగా పిల్చుకురండి" అంది రత్నం.

"నువ్వేం చెప్పక్కర్లేదులే, ఆ సంగతి నాకూ తెలుసు" అన్నాడు మోహనరావు.

"నాన్నలా అంటావేమిరా చిన్నపిల్ల" అన్నారు వెంకట్రామయ్యగారు.

"అవును పాపం! యిప్పుడే పుట్టింది" అన్నాడు మోహనరావు.

"తమ నెప్పుడూ అంతేలే మామయ్యా" అంది రత్నం.

"అది మా వంశ పారంపర్యా వచ్చిన వాక్కులే అమ్మా" అన్నారు వెంకట్రామయ్యగారు. ఆమాట కందరూ నవ్వుకున్నారు రామారావుకు మాత్రం హృదయంలో ఎక్కడో ముల్లు గుచ్చినట్టయింది.

అలిగి వెళ్ళిన [illegible]

★ పెద్దప్రాణం ★

బండి దిగేసరికి ఆశ్చర్యపోయారు రామ తల్లి దండ్రులు.

"ఇదేమిటే యిలా వచ్చేశావు ఒక్క ఉత్తరమైనా వ్రాయకుండా" అంది తల్లి.

"అతనేమీ సెలవు దొరకలేదా?" అన్నాడు తండ్రి.

"లేదునాన్నా" అని ముక్తసరిగా జవాబిచ్చి యింట్లోకి పోయింది కాంతం.

మర్నాడే మోహనరావు బండి దిగేసరికి అసలు సంగతి బయటపడింది.

"అందుకే నేనప్పుడు మొత్తుకున్నది. వియ్యానికైనా కయ్యానికైనా సమాన స్థాయీ ఉండాలండీ అని. ఆ మాత్రం కావలసినది అడిగి తెప్పించుకోడానికి నోచుకోలేదా మన పిల్ల, యింత గారాబంగా పెరిగి" అని బుగ్గలు నొక్కుకుంది కాంతం తల్లి.

"ఏదో కోపంలోను, పట్టుదలతోను కాపురాలే కూలద్రోసుకుంటారా. అమ్మా. సంసారమన్నాక ఆమాత్రం ఒడుదుడుకులు రాకుండా ఉంటాయా. వద్దువద్దు పోవాలి గాని, అసలు సంగతిమటుకు నీకు తెలియదు? ఏదో మాటా మాటా వచ్చి రెండు మాటలంటే యిలా వచ్చేస్తారుటమ్మా" అని సర్ది చెప్పబోయాడామె తండ్రి.

"నాకుమటుకు తెలీదా నాన్నా ఆ సంగతి. ఆ మాత్రం సర్దుకుపోకపోతే చేజారి యున్నాక కాపురం! అక్కడి పరిస్థితులు ఎలా పరిణమించాయో నీకు తెలీదు నాన్నా. అయినా ఎందుకులే ఆ సంగతులన్నీ ఎవరి ఖర్మానికి ఎవరు కర్తలు" అని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ తన గదిలోకి పోయింది.

"అమ్మోయ్ నా పిచ్చితల్లి. దాని మనస్సెంత కష్టపడకపోతే యిలా యిదౌతుందండీ. అదేపోయిన కాపురంగాని యిక్కడే ఉండిపోమ్మా నాలుగు కాలాల పాటు. మాకేం తరిగిందన్నారు కనుకనా? ఒక్కగానొక్క కూతురు. మాకేం బరువు కాదు."

తరువాత భోజనాలు చేసేటప్పుడయినా మోహనరావుకి కనుపించలేదామె. అతనే చూడకట్టుకుని "అయిందేదో అయిపోయిందత్తయ్యా. ఇంటిపద్ధ నాన్నగారు రెంటో యిదౌతున్నారు. అన్నయ్యకూడా మనస్సు కష్టపెట్టుకుంటున్నాడు తదిన్ని పంపించదత్తయ్యా" అన్నాడు మోహనరావు.

"పసిపట పదినీ ఇంక ప్రేమ ఉండబట్టే యింటినుంచి యితరుల కొచ్చేవరకు ఒక్క లాగున్నారు. దాని ప్రాణమెంత యిదైందో పిచ్చితల్లి. అంతఃప్రేమ కదిస్తే అతనే రాలేక పోయాడా" అని యీసడించుకుందామె తల్లి.

"నాలుగు రోజులాగి, ఆ కోపమేదో చల్లారితే అదే సరిపెట్టుకొంటుంది లేవోయి. నేనే తీసుకొచ్చిదిగ పెడతాలే" అని సర్దాడు తండ్రి.

మోహన్‌కి చేసేదేమీ లేక తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. కాంతం వచ్చే జాడ కన్పించ లేదు. "నువ్వెళ్ళి తీసుకురాకూడదురా దాన్ని. వెర్రిపిల్ల" అని పలాయించే వాడు వెంకట్రామయ్యగారప్పుడప్పుడు పెద్ద కొడుకుని.

"నీకు తెలీదులే నాన్నా. అదే వస్తుంది, అంత కాపుర మవసరమైతే" అనే కొడుకుని చూచి ఆయనేమీ మాటాడలేక మౌనం దాల్చేవాడు. క్రమక్రమంగా వెంకట్రామయ్యగారి ఆరోగ్యం క్షీణిస్తోంది బెంగతో. గుండె దడకూడా ఎక్కువయింది. వళ్లంతా నీరు పట్టిపోయింది. రామారావు శ్రద్ధగా వైద్యం చేయిస్తూనే ఉన్నాడు. పరిచర్యలకు లోటులేదు.

అప్పుడప్పుడంటూ ఉండేవారు "కాంతాన్ని తీసుకురారా బాబు పట్టుదలకుపోక. ఇంకెంతకాలమో బ్రతకను. మీరంతా కలిసి మెలిసి కాపురం చేసుకుంటూంటె చూచి యీ కాస్త ప్రాణం విడుద్దామని." మొదట్లో నిర్లక్ష్యం చేసేవాడు రామారావాయన మాటలకు.

"ఇప్పటి కుర్రాళ్లంతా యింతే. పెద్దవా

సి. నెం. 3 లో 1-వ బహుమతి పొందినవారు (1) వి. ఎ. నాయర్, మంగళూరు. (2) మదాన్, బొంబాయి. (3) కె. యు. చంద్, అహమదాబాద్. (4) వి. బి. కౌశల్, బెల్గాం. మరియు 8 గురు. వీరుగాక ఒకరు 2-వ బహుమతి 9 మంది. 3-వ బహుమతి, 4 గురు 4-వ బహుమతి పొందిరి. పూర్తి వివరములకు 0-4-0 పంపిన పంపబడును.

గెలవండి 20,000 గెలవండి

రిజిస్టర్డు నెం. 384 — పోటీ నెం. 5

సీలువేసియున్న మా అఫీషియల్ సొల్యూషన్ నెడుంగాడి బ్యాంక్ లిమిటెడ్ మద్రాసు, వారి వద్ద డిపాజిట్టు చేయబడియున్నది. వారి అధికారములో అది ప్రకటించబడును. ప్రథమ బహుమతి ఆల్ కరెక్టు రు. 10,000. రెండవ బహుమతి, మొదటి రెండు లైనులు కరెక్టు రు. 5,000. మూడవ బహుమతి, మొదటి ఒక లైను కరెక్టు రు. 3,000. నాలుగవ బహుమతి మొదటి రెండు నెంబర్లు కరెక్టు రు. 2,000—మా అఫీషియల్ సొల్యూషన్ ప్రకారం నిలువునా అడ్డంగా వుండవలెను.

MINERVA COMPETITIONS
3 • 9 24-66

17	15	14	20
24	10	11	21
12	22	23	9
13	19	18	16

Minerva Competitions No 3 on 16/7/54 ... the above solution has been lodged with the Bank

For the Nedungadi Bank Ltd.

214 — ఆఖరు తేది 6-9-54 — ఫలితములు 20-9-54

ప్రవేశ రుసుము: ఒక ఎంట్రీకి రు. 1/-; 6 ఎంట్రీలకు రు. 5/-; 14 ఎంట్రీలకు రు. 10/-

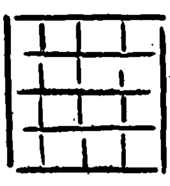

సాల్వు చేయవలసిన విధానము:- ఈ చదరములో 46 నుండి 61 వరకుగల అంకెలు నిలువునా అయినాగాని, అడ్డముగా ఎటుకూడినా 214 వచ్చేట్లు వేయాలి. ఒక అంకె ఒకమారే వాడాలి. రూల్సు:- సాదా కాగితముమీద ఎన్ని ఎంట్రీలైనా పంపవచ్చును. ప్రతి ఎంట్రీ క్రింద, పోటీ పంపువారు స్త్రీ/పురుషుడు తన పేరు, అడ్రసు స్పష్టంగా పెద్ద అక్షరాలలో ఇంగ్లీషులో వ్రాయాలి. సొమ్ము క్రాస్ చేసిన ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డరుగా గాని, మనియార్డర్లుగా గాని, పంపవచ్చును. మనియార్డరులైనచో మనియార్డరు రశీదు పంపవలెను. ప్రతి మనియార్డరు ఫారములోని కూపనులో సొమ్ము పంపువారు స్త్రీ/పురుషుడు తన పేరు, అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. "విజయాలనుబట్టి బహుమతుల సొమ్ము మారుచుండును." ఈ పోటీ అన్ని విషయములలో మేనేజరు తీర్మానము ఆఖరు; చట్టబద్ధమైనది. మా రూల్సు, షరతులు క్రమముగా తెలిసికొనినవారే ఈ పోటీలో పాల్గొనవలెను. 0-4-0 స్టాంపులు పంపిన పోస్టులో ఫలితముల లిస్టు పంపబడును.

మీ ఎంట్రీలు పంపవలసిన అడ్రసు:

MINERVA COMPETITIONS No. 5, 32 (N), General Muthaiah Mudali Street, MADRAS-1.

క్షేమమన్నా అంటే చాదస్తం అంటారు" అని నిట్టూర్చేవారు.

పరిస్థితి మరింత విషమించింది. వెంక ట్రామయ్యగారికి సంధి బయలుదేరింది. ఏవో అర్థంలేని మాటలు మాట్లాడుతున్నారు డాక్టర్లు లాభంలేదని పెదవి విరిచారు.

"కాంతం - అంత పట్టుదలయితే ఎలా గమ్మా ఇవతల నా ముఖమైనా చూచావు కావు" అని తనలోనే గొణుక్కుంటు న్నారు.

"అన్నయ్యా నాన్నగారి పరిస్థితి రోజు రోజుకి విషమిస్తోంది. ఎప్పుడూ వదిన్ని గురించే ఆ పిచ్చిధోరణి కూడా. వెళ్లి తీసుకురాకూడదూ వదిన్ని" అన్నాడు మోహనరావు. చేసే దేమీలేక బయలుదే రాడు రామారావు అత్తగారింటికి.

ఇంతకాలం పుట్టింటిలో గడిపిన కాంతా నికి అక్కడి జీవితము కూడా విసుగ్గానే తోచింది. పౌరుషం, అభిమానం అడ్డు వస్తున్నాయి అత్తగారింటికి వెళ్లడానికి. ఎవరైనా వచ్చి పిలిస్తే బాగుండును వెళ్ల వచ్చు అన్నంతవరకు వచ్చింది పరిస్థితి. హఠాత్తుగా బండిదిగిన రామారావుని చూచి ఆశ్చర్యపోయారంతా. భర్తకి ముఖం చూపించలేక కాంతం గదిలోకి పోయింది.

"ఇన్నాళ్ళకొ నాయనా మనస్సుపోతా పెళ్ళాంమీద?" అని ప్రుల్లవిరుపుమాట అనే సింది అత్తగారు

మామగారేదో సర్ది చెపుతూ "యింటివద్ద అందరూ కులాసా?" అన్నారు.

అత్తగారన్నమాట కష్టమనిపించినా "నాన్నగారు చావుబ్రతుకుల్లో ఉన్నారు. కాంతాన్ని గురించి ఒకటే కలవరింతలు. తీసుకెడదామని వచ్చాను." అన్నాడు.

ఈ మాట వినేసరికి కాంత మిక గదిలో ఉండలేకపోయింది. కళ్లనీరు పెట్టుకుంటూ బయట కొచ్చేసింది.

కాంతాన్ని చూడగానే రామారావు "నాకోసం కాకపోయినా ముసలాడికోస మైనా ఒకసారివచ్చి ఆయన అవసానదశలో తుది కోర్కె తీరుస్తే బాగుంటుంది" అన్నాడు ఎవరికో చెపుతున్నట్టు యింకోక ప్రక్కకు ముఖం త్రిప్పి.

"అదేమిటండీ అలాఅంటారు. నా మామ గారు చావుబ్రతుకుల్లో ఉంటే నాకు గాక మరెవరికి" అని వలవల ఏడ్చింది కాంతం.

"అంతా అయింతరువాత ఏడ్చినటుకు లాభమేమిటి? తొందరగా బయలుదేరండి, బండి కైదువులోంది" అన్నాడు కాంతం తండ్రి.

"ఏ కూటిచిలుక ఆ పలుకు పలుకుతుం దని ఊరికే అంటారా" అని విస్తుపోయింది కాంతం తల్లి. ★

VB. 231

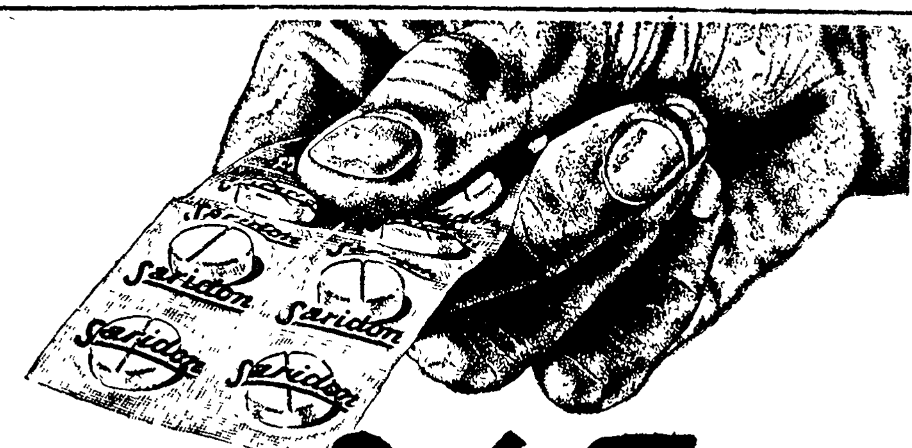

సారిడన్

ఇప్పుడు ఆరోగ్యరక్షకమైన అభ్రకపు కాగిత ప్యాకింగులో దొరకుతోంది—
కొనుటకు, తీసుకువెళ్లుటకు ఎంతో వీలైనది

ప్రతి 2 అణాల బిళ్ల ఒక పూర్తి మోతాదు—అనేక సమయాల్లో నొప్పిని ఉపశమనము చేయుటకు చాలు.

2 అణాలు

దీనిలో ఆస్పిరిన్ (అసిటిల్-సలిసిలిక్ ఆసిడ్) లేదు...మత్తుమందులూ లేవు...

సారిడన్ సత్వరముగ నొప్పిని పోగొట్టును. సౌమ్యముగ ఉత్తేజ పరచును. బిగించబడిన నరములకు ఉపశమనము చేకూర్చి మీరు విశ్రమించుటలో సహకరించును. మీకు నిజంగా నవోత్సాహ మిచ్చును. స్త్రీలకు బహిష్టు రోజులలో అది వరప్రసాదము.

సారిడన్ పుచ్చుకొన్న తరువాత ఏ విధమైన అలసట, నిరుత్సా హము కలుగదు. అది మీ కడుపుకు అస్వస్థత కలుగనీయదు. లేక మీకు చెమట పట్టనీయదు. రెండు అణాలకే క్రొత్త అభ్రకపు కాగిత ప్యాకింగులోనున్న ఒక మోతాదు కొనండి.

సారిడన్ నొప్పిని పోగొట్టి మీకు నవోత్సాహము నిచ్చును